

พฤติกรรมในการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ของวัยรุ่นในภาคใต้ตอนล่าง

The behavior of adolescents exposure to drama television in the Deep South.

ภัททิรา กลิ่นเลขา^{1*}

Phattira Klinlekha^{1*}

บทคัดย่อ

การวิจัย เรื่อง พฤติกรรมในการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ของวัยรุ่นในภาคใต้ตอนล่าง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรม (1) การเปิดรับชมโทรทัศน์ (2) การเปิดรับชมละครโทรทัศน์ (3) ความต้องการและข้อเสนอแนะจากการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ของวัยรุ่นในภาคใต้ตอนล่าง

ประชากรในการวิจัย คือ วัยรุ่นในเขตพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง 7 จังหวัด คือ จังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส พัทลุง ตรัง สตูล และสงขลา โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน อายุระหว่าง 15-25 ปี โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย สถิติวิเคราะห์ข้อมูล คือ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 20-21 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้ 3,001-5,000 บาท/เดือน พฤติกรรมในการเปิดรับชมโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ รับชมที่หอพักหรืออพาร์ทเมนท์เปิดรับชม 3-4 วันต่อสัปดาห์ โดยใช้ระยะเวลาประมาณ 3-4 ชั่วโมงในแต่ละวัน รับชมผ่านเครื่องรับโทรทัศน์ ช่วงเวลาที่เปิดรับ คือ เวลา 18.00-21.00 น. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับชม สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 โดยจะเปิดรับชมคนเดียว ประเภทรายการโทรทัศน์ที่เปิดรับชมบ่อยที่สุด คือ ละคร รองลงมา คือ รายการเพลงและหรือดนตรี ส่วนพฤติกรรมในการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่าง คือ นิยมชมละครโทรทัศน์แนวตลกมากที่สุด รองลงมาคือ ละครแนวชีวิต กลุ่มตัวอย่างเปิดรับชมละครโทรทัศน์ในช่วง วันเสาร์ – อาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ มากที่สุด โดยมีพฤติกรรมที่จะเปลี่ยนช่องขณะที่ยังไม่สนุก วัตถุประสงค์สำคัญของเปิดรับชมละคร คือ เพื่อความบันเทิง และกลุ่มตัวอย่างแสดงความเห็นว่าประเทศไทยผลิต ละครโทรทัศน์เพียงพอดีแล้ว องค์ประกอบที่มีสำคัญต่อการตัดสินใจรับชมละครโทรทัศน์มากที่สุด คือ พระเอกและนางเอก รองลงมา คือ วัน-เวลาออกอากาศที่เหมาะสม และรูปแบบประเภทละครหรือเนื้อหาละคร สำหรับความต้องการและข้อเสนอแนะจากการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ชื่นชอบและประทับใจ มากที่สุด คือ ละครเรื่อง ไฟลั้งไฟ รองลงมา คือ ละครเรื่อง สองหัวใจนี้เพื่อเธอ ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ ต้องการให้ละครโทรทัศน์ไทยในปัจจุบัน มีความสมจริงและเหมาะสมกับตัวละครแบบธรรมชาติที่สุด ในทุกๆประเด็น เช่น ตัวละครที่รับบทเป็นพ่อหรือแม่ การแต่งหน้าในเวลานอน รวมไปถึงสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ให้ข้อคิด เพื่อเป็นตัวอย่างและประโยชน์ต่อผู้ชม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีข้อเสนอแนะว่า ควรลดความรุนแรง ลดการตบตี แย่งชิง หยาดคาย การทารุณสัตว์ และอยากให้ละครมีข้อคิดคติสอนใจ สอนการใช้ชีวิตในปัจจุบัน ในรูปแบบที่สร้างสรรค์

คำสำคัญ: การเปิดรับชม, ละครโทรทัศน์, วัยรุ่น

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

* Corresponding author, E-mail: phattira@hu.ac.th

Abstract

The purposes of this research about the behavior in adolescents exposure to drama television in the Deep South were (1) Exposure to television (2) Exposure to drama (3) To study The requirements and recommendations of adolescents exposure to drama television in the Deep South.

This research was to study the behavior in adolescents exposure to drama television in the Deep South of 7 provinces which are Pattani, Yala, Narathiwat, Patthalung, Trang, Satun and Songkhla. Researcher used the questionnaire for depict analysis of the representative sample of 400 people aged 15 to 25 years and the data were analyzed using by frequency, percentage, mean and standard deviation.

The research result found that the most people of the representative sample are women aged 20 to 21 years. They recently graduated with a bachelor's degree and their salaries are 3,001 – 5,000 baht per month. The behavior in adolescents exposure to television in the Deep South has spent most of the time watching television at the dormitories or apartments 3 to 4 days per week and 3 to 4 hours in each day. Duration of exposure to television is late evening 6 pm to 9 pm. The most people of the representative sample watch Thailand Colour Television channel. The major program is drama and the subordinate is music on television. The behavior in adolescents exposure to drama television in the Deep South is comedy-drama which is the most popular and the subordinate is life-drama. The representative sample exposure to dramas on the day off Saturday – Sunday and public holidays. The behavior of changing television channels while it's showing the boring programs. The main purpose to exposure to drama television is to entertain. The representative sample indicated that Thailand has the productions of drama appropriately. The most important factors of a decision of expose oneself to drama television are actors and actresses and the subordinate factors are the suitable duration for the dramas, types and contents. According to the requirements and recommendations from exposure to drama television, the representative sample show that the most favorite and impressive drama television is Fai Lang Fai and the next is Song Hau Jai Ni Per Ter. Thus, the representative sample would like the character actor/actress is suitable actor/actress skilled at playing in every Thai drama productions, such as the actor/actress who is the farther/mother, put on make up for going to bed and interpolate moral principle and ethics to provide useful insights to the representative sample.

There were a lot of recommendations for reducing and preventing violence, no fighting, no rapacious, no rude, no animal abuse. Requiring good dramas with moral principle and ethics to people and teach them to have creation of living forms in the present.

Keywords: Exposure to, Drama television, Adolescents

บทนำ

โทรทัศน์ยังคงเป็นสื่อที่มีอิทธิพลมากต่อสังคมไทย พฤติกรรมการรับชมโทรทัศน์ส่วนใหญ่ของผู้ชมเพื่อความรู้ ความบันเทิง และเพื่อต้องการทราบถึงข้อมูลข่าวสาร ให้สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ รูปแบบรายการโทรทัศน์มีหลากหลายในการเลือกติดตามรับชม เช่น รายการเพลง รายการวาไรตี้ รายการสัมภาษณ์ รายการข่าว เป็นต้น

สำหรับละครโทรทัศน์เป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่มีบทบาทต่อผู้ชมทุกเพศ ทุกวัยและทุกระดับในสังคม โดยผู้ชมสามารถหยิบยกเอาเนื้อหาของละครมาดำเนินชีวิตในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป โดยทั่วไปละครโทรทัศน์มีหลากหลายประเภท อาทิ ละครแนวอิงเรื่องจริงหรือประวัติศาสตร์ ละครแนวชีวิต ละครแนวตลก ละครแนวอาชญากรรมสืบสวนสอบสวน ละครแนวลึกลับ ละครแนวผจญภัย ละครแนวเพื่อนัมหัทศจรย์ ตลอดจน ละครแนวนิทานพื้นบ้านและวรรณคดี ดังนั้น ผู้ผลิตจำเป็นต้องนำเสนอ สร้างสรรค์เนื้อหา เพื่อให้ตอบสนองต่อกลุ่มผู้ชมที่มีความหลากหลายทางด้านประชากรศาสตร์และด้านจิตวิทยา

ผู้วิจัย มีความสนใจในพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ของกลุ่มเยาวชนในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง 7 จังหวัด คือ จังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส พัทลุง ตรัง สตูล และสงขลา เพราะเป็นพื้นที่ซึ่งมีความหลากหลายทางด้านสังคมและวัฒนธรรมอย่างชัดเจน ทั้งนี้ เพื่อที่จะสามารถทราบถึงรสนิยมความคิดเห็นและพฤติกรรมการรับชมสื่อโทรทัศน์ สิ่งเหล่านี้จะเป็นข้อมูลที่ทางสถานีโทรทัศน์และผู้ผลิตรายการจะสามารถนำไปใช้ ประโยชน์สำหรับวางกลยุทธ์และแนวทางการปรับปรุงรายการเพื่อช่วยให้ตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้ชมได้มากขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับชมโทรทัศน์ของวัยรุ่นในภาคใต้ตอนล่าง
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ของวัยรุ่นในภาคใต้ตอนล่าง
3. เพื่อศึกษาความต้องการและข้อเสนอแนะจากการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ของวัยรุ่นในภาคใต้ตอนล่าง

แนวคิด ทฤษฎี

1. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบละครโทรทัศน์

รายการละคร (Drama program) เป็นการนำเสนอเรื่องราวต่างๆผ่านตัวแสดง ซึ่งจะต้องเกิดจากการผสมผสานเนื้อหาในบทกับศิลปะการจัดฉาก แสง เสียง ตำแหน่งภาพ การลำดับภาพ โดยประเภทของละครโทรทัศน์ (องอาจ สิงห์ลำพอง, 2557) ประเภทของละครโทรทัศน์ในที่นี้ จำแนกโดยใช้ประเภทของเรื่องราว (Story) หรือเนื้อหาเป็นเกณฑ์ได้ ดังนี้ ละครแนวอิงเรื่องจริงหรือประวัติศาสตร์ ละครแนวชีวิต ละครแนวตลก ละครแนวอาชญากรรมสืบสวนสอบสวน ละครแนวลึกลับ ละครแนวผจญภัย ละครแนวเพื่อนัมหัทศจรย์ ตลอดจน ละครแนวนิทานพื้นบ้านและวรรณคดี

1.1 ละครแนวอิงเรื่องจริงหรือประวัติศาสตร์ เป็นละครที่สร้างขึ้นบนรากฐานของเรื่องจริงหรือจากประวัติศาสตร์ สามารถค้นคว้าหาหลักฐานอ้างอิงได้

1.2 ละครแนวชีวิต เรียกสั้นๆว่า “ละครชีวิต” เนื้อหาสาระหรือเรื่องที่ใช้จัดสร้างละครประเภทนี้กินความหมายกว้างไปมาก ซึ่งส่วนใหญ่มักเป็นเรื่องนวนิยายเกี่ยวกับชีวิตรักหนุ่มสาว ตั้งแต่เป็นเรื่องจากชีวิตในตำนานชาวบ้าน จนถึงชีวิตของคนในสังคมชั้นสูงทั้งในอดีตและปัจจุบัน

1.3 ละครแนวตลก นักวิชาการทางวิทยุโทรทัศน์บางท่านเรียกว่า “ละครเบาสมอง” หรือ “ละครชวนหัว” เรื่องที่นำมาเป็นเนื้อหาสำหรับละครประเภทนี้ มักจะเป็นเรื่องตลกขบขัน

1.4 ละครแนวอาชญากรรมสืบสวนสอบสวน เนื้อหาของละครประเภทนี้ค่อนข้างเป็นเรื่องหนักและรุนแรง ซึ่งเกี่ยวข้องกับคดีอาชญากรรมและฆาตกรรม ส่วนมากจะเป็นเรื่องของพลเมืองดีกับผู้ร้าย หรือนักสืบเอกชน สายลับรัฐบาลดำเนินการทำลายล้างข้าศึก

1.5 ละครแนวลึกลับ เรื่องลึกลับนี้อาจจะมีแนวไสยศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ซึ่งอาจจะมีการฆาตกรรมและสืบสวนสอบสวนเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยก็ได้ ละครแนวนี้มีเหตุผลสมจริง ขวนคิดติดตามทุกอย่างที่มีความตื่นเต็น่ากลัว

1.6 ละครแนวผจญภัย แนวของเรื่องผจญภัยนี้อาจจะเป็นเรื่องของบุคคลหรือครอบครัวหนึ่งที่เดินทางผจญภัยเพื่อแสวงหาโชคกลางหรือสิ่งที่ต้องการ หรืออาจจะเป็นบุคคลธรรมดาแต่ต้องพบกับภัยอันตรายที่ตนเองไม่เคยคาดคิดมาก่อนและจำเป็นต้องหนีหรือต่อสู้เพื่อเอาตัวรอด

1.7 ละครแนวเพื่อฝันมหัศจรรย์ แนวเรื่องประเภทนี้เหมาะสำหรับผู้ชมกลุ่มเด็ก เป็นเรื่องเพื่อฝัน ความมหัศจรรย์ทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ หุ่นยนต์ สัตว์ล้านปี มนุษย์นอกโลก และผู้พิทักษ์สันติภาพของโลก ตลอดจนเรื่องราวของยอดมนุษย์ เป็นต้น

1.8 ละครแนวนิทานพื้นบ้านวรรณคดี แนวเรื่องประเภทนี้มาจากวรรณคดี ตำนาน นิทานพื้นบ้าน เนื้อเรื่องมักเป็นเรื่องคติสอนใจในการครองชีวิต เปรียบเทียบให้เห็นถึงความดีชั่ว เป็นเรื่องราวที่มีเทพเจ้า เจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดิน เจ้าชาย เจ้าหญิง แม่มด พ่อมด หมอผี เทวดา ผู้มีอิทธิฤทธิ์อภินิหาร สารพัดนึก บางเรื่องอาจเกี่ยวข้องกับศาสนาวัดธรรมประเพณีไทยเก่าๆ สมัยโบราณก็มี สื่อมวลชนหลายแขนงในประเทศไทยได้เรียกชื่อเชิงวิจารณ์ละครประเภทนี้ว่า “ละครจักรๆวงค์ๆ”

จากรูปแบบละครโทรทัศน์เหล่านี้ ผู้ชมสามารถเลือกรับชม ติดตามเรื่องราวเนื้อหาที่ตอบสนองความต้องการของตนเองได้อย่างเหมาะสม

2. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกาารเปิดรับสาร

ปัจจัยในการสื่อสารที่เป็นตัวกำหนดความสำเร็จหรือล้มเหลวของการส่งสารไปยังผู้รับสาร คือ กระบวนการเลือกสรรของผู้รับสาร ข่าวสารต่างๆแม้ว่าจะได้รับการเตรียมมาอย่างดีให้ใช้ผู้ถ่ายทอดที่มีความสามารถและความน่าเชื่อถือสูงหรือใช้สื่อที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดแต่สิ่งเหล่านี้ก็มิได้ประกันความสำเร็จของการสื่อสารไปยังผู้รับสารตามที่ผู้ส่งสารต้องการ ทั้งนี้เพราะผู้รับสารจะมีกระบวนการเลือกรับสารแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ ความต้องการ ความเชื่อ ทักษะคิดและความรู้สึกนึกคิดที่ไม่เหมือนกัน กระบวนการเลือกสรรเปรียบเสมือนเครื่องกรองข่าวสารในการรับรู้ของมนุษย์เราซึ่งประกอบด้วยการกลั่นกรอง 3 ชั้นดังนี้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2533)

1. การเลือกเปิดรับหรือเลือกสนใจ หมายถึง แนวโน้มที่ผู้รับสารจะหรือเลือกสนใจหรือเปิดรับข่าวสารจากแหล่งหนึ่งแหล่งใดที่มีอยู่ด้วยกันหลายแหล่ง

2. การเลือกรับรู้หรือตีความ เป็นการบวนการกลั่นกรองขึ้นมาเมื่อบุคคลเลือกเปิดรับข่าวสารแหล่งหนึ่งแหล่งใดแล้ว ผู้รับสารแต่ละคนอาจจะตีความหมายข่าวสารขึ้นเดียวกันไม่ตรงกัน

3. กระบวนการเลือกจดจำ เป็นแนวโน้มการเลือกจดจำข่าวสารเฉพาะส่วนที่ตรงกับความสนใจความต้องการ ทักษะคิด ฯลฯ ของตนเอง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเปิดรับข่าวสารของบุคคล มีดังนี้ (ประมะ สตะเวทิน, 2541)

1. ความต้องการ ความต้องการทุกอย่างของมนุษย์ทางร่างกายและจิตใจทั้งระดับสูงและระดับต่ำ ย่อมเป็นตัวกำหนดการเลือกของเรา เราเลือกตอบสนองความต้องการ เพื่อให้ได้ข่าวสารที่ต้องการ เพื่อแสดงรสนิยมเพื่อการยอมรับในสังคมเพื่อความพอใจ ฯลฯ

2. ทักษะคิดและค่านิยม ทักษะคิด คือ ความชอบและมีใจโน้มเอียงต่อเรื่องราวต่างๆส่วนค่านิยม คือ หลักพื้นฐานที่เรายึดถือ เป็นความรู้สึกที่ว่า เราควรจะทำหรือไม่ควรทำอะไร ในการมีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและคน ซึ่งทักษะคิดและค่านิยมมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการเลือกใช้สื่อมวลชนการเลือกข่าวสาร การเลือกตีความหมายและการเลือกจดจำ

3. เป้าหมาย ทุกคนมีเป้าหมายในการดำเนินชีวิตทั้งในเรื่องอาชีพ การเข้าสมาคม การพักผ่อน เป้าหมายกิจกรรมต่างๆที่เรากำหนดขึ้นนี้ จะมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้สื่อมวลชน การเลือกข่าวสาร การเลือกตีความหมายและการเลือกจดจำ

4. ความสามารถ ความสามารถเรื่องใดเรื่องหนึ่ง รวมทั้งด้านภาษามีอิทธิพลต่อเราในการเลือกรับข่าวสาร

5. การใช้ประโยชน์ เราจะใช้ความสนใจและความพยายามในการที่จะเข้าใจและจดจำข่าวสารที่เราสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

6. สีลาในการสื่อสาร การเป็นผู้รับสารของเราส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับลีลาในการสื่อสารของเรา คือ ความชอบหรือสื่อบางประเภท

7. สภาวะ สภาวะในที่นี้หมายถึง สถานที่ บุคคล และเวลาที่อยู่ในสถานการณ์ การสื่อสาร สิ่งต่างๆ เหล่านี้มีอิทธิพลต่อการเลือกของผู้รับสาร การมีคนอื่นอยู่ด้วย มีอิทธิพลตรงต่อการเลือกใช้สื่อและข่าวสาร การเลือกตีความหมายและเลือกจดจำข่าวสาร การที่เราถูกมอง เราเชื่อว่าคนอื่นคาดหวังอะไรจากเรา

8. ประสบการณ์และนิสัย ในฐานะของผู้รับสารแต่ละคนพัฒนานิสัยการรับสาร อันเป็นผลมาจากประสบการณ์ในการรับข่าวสารของเรา เราพัฒนาความชอบสื่อชนิดหนึ่ง รายการประเภทใด ดังนั้นเราจึงเลือกใช้สื่อชนิดใดสนใจเรื่องใด ตีความหมายอย่างไร เลือกจดจำอย่างไร

ดังนั้น การเปิดรับชมละครโทรทัศน์ดังกล่าว จะขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่างที่มีอิทธิพลต่อชีวิตของตนเองและความจำเป็นในการดำรงชีวิต

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ กลุ่มวัยรุ่นในพื้นที่ 7 จังหวัด ภาคใต้ตอนล่าง ได้แก่ จังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส พัทลุง ตรัง สตูลและสงขลา ที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปี จำนวน 851,284 คน โดยนำข้อมูลจากระบบสถิติประชากรและบ้าน

กลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ Yamane ที่กำหนดค่าความคลาดเคลื่อน ไม่เกิน 5 % โดยใช้สูตรดังนี้

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

n = จำนวนตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร

e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่สามารถยอมรับได้

กลุ่มตัวอย่าง อายุระหว่าง 15-25 ปี จำนวน 400 คน ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง เช่น ใช้การสุ่มแบบแยกกลุ่มจังหวัด (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือวิจัย ใช้แบบสอบถามในการดำเนินการ แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับชมโทรทัศน์

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์

ส่วนที่ 4 ความต้องการและข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยการแจกแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์แล้ว ทั้งหมด 400 ชุด แจกให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้กรอกแบบสอบถามเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 79.50 โดยมี อายุระหว่าง 20-21ปี คิดเป็นร้อยละ 63.00 ระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 80.00 มีรายได้ระหว่าง 3,001-5,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 41.50 สำหรับพฤติกรรมการเปิดรับชมโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ พบว่า

รับชมที่หอพักหรือพาร์ทเมนท์ คิดเป็นร้อยละ 52.00 เปิดรับชมรายการโทรทัศน์ 3-4 วันต่อสัปดาห์ ร้อยละ 38.00 ซึ่งส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาประมาณ 3-4 ชั่วโมงในแต่ละวัน คิดเป็นร้อยละ 58.00 รับชมผ่านเครื่องรับโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 44.50 ช่วงเวลาที่เปิดรับ คือช่วงค่ำ เวลา 18.00-21.00 น. คิดเป็นร้อยละ 47.50 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับชม สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 คิดเป็นร้อยละ 52.50 จะเปิดรับชมคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 44.00 ประเภทรายการโทรทัศน์ที่เปิดรับชมบ่อยที่สุด คือ ละคร คิดเป็น ร้อยละ 71.00 โดยมีพฤติกรรมที่จะเปลี่ยนช่องขณะที่รายการไม่สนุก คิดเป็น ร้อยละ 44.00 วัตถุประสงค์สำคัญของเปิดรับชมละคร คือ เพื่อความบันเทิง เพื่อความบันเทิง คิดเป็นร้อยละ 89.00 เมื่อพิจารณาถึงพฤติกรรมการเปิดรับชมละคร โทรทัศน์ของวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างพบว่า นิยมชมละครโทรทัศน์แนวตลกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.00 กลุ่มตัวอย่างเปิดรับชมละครโทรทัศน์ในช่วง วันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.50 วัตถุประสงค์สำคัญของเปิดรับชมละคร คือ เพื่อความบันเทิง คิดเป็นร้อยละ 89.00 และกลุ่มตัวอย่างแสดงความเห็นว่าประเทศไทยผลิต ละครโทรทัศน์เพียงพอแล้ว คิดเป็นร้อยละ 53.50 ซึ่งองค์ประกอบที่กลุ่มตัวอย่างแสดงให้เห็นว่ามีสำคัญต่อการตัดสินใจรับชมละครโทรทัศน์มากที่สุด คือ พระเอกและนางเอก คิดเป็นร้อยละ 69.50 สำหรับความต้องการและข้อเสนอแนะจากการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ชื่นชอบและประทับใจ มากที่สุด คือ ละครเรื่อง สองหัวใจนี้เพื่อเธอจำนวน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และต้องการให้ละครโทรทัศน์ไทยในปัจจุบัน มีความสมจริงและเหมาะสมกับตัวละครแบบธรรมชาติที่สุด ในทุกๆเรื่อง เช่น ตัวละครที่รับบทเป็นพ่อหรือแม่ การแต่งหน้าในเวลานอน คิดเป็นร้อยละ 19.25 รวมไปถึงสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ให้ข้อคิด เพื่อเป็นตัวอย่างและประโยชน์ต่อผู้ชม คิดเป็นร้อยละ 15.00 กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ มีข้อเสนอแนะว่า ควรลดความรุนแรง ลดการตบตี แย่งชิง หยาดคาย การทารุณสัตว์ และอยากให้ละครมีข้อคิด คติสอนใจ สอนการใช้ชีวิตในปัจจุบัน ในรูปแบบที่สร้างสรรค์ คิดเป็นร้อยละ 20.00

การอภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยข้อมูลเกี่ยวกับ

(1) พฤติกรรมการเปิดรับชมโทรทัศน์ของวัยรุ่นในภาคใต้ตอนล่าง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เลือกเปิดรับสารนั้น บุคคลจะมีการเลือกเปิดรับสารที่แตกต่างกันออกไปตามวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายของผู้รับสาร ไม่ว่าจะ เป็น เพศ อายุ การศึกษา ภูมิลำเนา อาชีพ ล้วนส่งผลต่อการเลือกเปิดรับสาร การเลือกเปิดรับสารนั้น ซึ่งอาจมีผลต่อความต้องการเพื่อที่จะใช้ในการตอบสนองความอยากรู้อยากเห็น เพื่อประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน รวมทั้งเพื่อความบันเทิง โดยทั่วไปกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง จำนวน 282 คน คิดเป็นร้อยละ 79.50 ซึ่งผู้หญิงมักเป็นคนจิตใจอ่อนไหวหรือเจ้าอารมณ์ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-21ปี จำนวน 252 คน ร้อยละ 63.00 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 320 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 มีรายได้ระหว่าง 3,001-5,000 บาทต่อเดือน พฤติกรรมการเปิดรับชมโทรทัศน์ของวัยรุ่นในภาคใต้ตอนล่างส่วนใหญ่ รับชมที่หอพักหรือ อพาร์ทเมนท์ จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00 เปิดรับชม 3-4 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 152 คนคิดเป็นร้อยละ 38.00

จากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้ระยะเวลาประมาณ 3-4 ชั่วโมงในแต่ละวัน จำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 58.00 ในช่วงเวลาที่เปิดรับ คือ เวลา 18.00-21.00 น. จำนวน 190 คนคิดเป็นร้อยละ 47.50 ซึ่งไม่สอดคล้องกับ (สุดารักษ์ เนื่องชมภู,2553) วิจัยเรื่อง ความต้องการและความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ของสถานีโทรทัศน์สาธารณะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ว่าพฤติกรรมการรับชมรายการทางสถานีโทรทัศน์สาธารณะส่วนใหญ่ผู้ชมรายการทุกวัน โดยใช้เวลา 30 นาที -1 ชั่วโมงและ อยู่ในช่วงเวลา 18.01-22.00 น.

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับชม สถานีโทรทัศน์โทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 52.50 จะเปิดรับชมคนเดียว จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 44.00 รับชมผ่านเครื่องรับโทรทัศน์ จำนวน 178 คน ร้อยละ 44.50 ประเภทรายการโทรทัศน์ที่เปิดรับชมบ่อยที่สุด คือ ละคร จำนวน 284 คน ร้อยละ 71.00 ซึ่งรายการละคร เป็นการนำเสนอเรื่องราวต่างๆผ่านตัวแสดง ซึ่งจะต้องเกิดจากการผสมผสานเนื้อหาในบทกับศิลปะการจัดฉาก แสง เสียง ตำแหน่งภาพ การลำดับภาพ โดยมีพฤติกรรมที่จะเปลี่ยนช่องขณะที่ยังไม่สนุก จำนวน 176 คน ร้อยละ 44.00 สอดคล้องกับ (สุตารักษ์ เนื่องชมภู,2553) ว่า การชมรายการโทรทัศน์ส่วนใหญ่ชมรายการจะสลับไปสลับมากับรายการของช่องอื่น ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่าง วัตถุประสงค์สำคัญของการเปิดรับชมละคร คือ เพื่อความบันเทิง จำนวน 356 คน คิดเป็นร้อยละ 89.00

(2) พฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ของวัยรุ่นในภาคใต้ตอนล่าง คือ นิยมชมละครโทรทัศน์แนวตลกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.00 สอดคล้องกับ (เสรี วงศ์มณฑา,2533) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมต่อความรุนแรงของเยาวชนกับพฤติกรรมในการดูโทรทัศน์ พบว่ารายการที่ชอบมากที่สุดคือ ละครไทย เนื้อหาละครที่ชอบมากที่สุดคือ ละครหรือภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาตลกขบขันและนิยมประเภทชีวิตและคุณธรรม

(3) สำหรับความต้องการและข้อเสนอแนะจากการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีข้อเสนอแนะว่า ควรลดความรุนแรง ลดการตบตี แย่งชิง หยาดคาย การทารุณสัตว์ และอยากให้ละครมีข้อคิด คดีสอนใจ สอนการใช้ชีวิตในปัจจุบัน ในรูปแบบที่สร้างสรรค์ สอดคล้องกับ (ธรรณูธร ปัญญาโสภณ,2554) บทความเรื่อง ละครโทรทัศน์เพื่อเยาวชนกับการพัฒนาสังคมไทย พบว่า ละครโทรทัศน์ในปัจจุบันส่วนมากผลิตเพื่อผู้ชมที่เป็นผู้ใหญ่และเน้นความบันเทิง ทั้งยังมีความรุนแรงในเนื้อหา ภาษาและการกระทำละครโทรทัศน์จึงควรนำเสนอเพื่อเยาวชนด้วย และเสนอเนื้อหาใหม่ๆ เกี่ยวกับเยาวชน มีนักแสดงและทีมงานที่สร้างสรรค์งานเพื่อเยาวชน ทั้งนี้จะทำให้ละครโทรทัศน์ไทยมีทิศทางเนื้อหาที่สร้างสรรค์สอดคล้องไปกับความต้องการของกลุ่มผู้ชม

ข้อเสนอแนะ

1. จากการวิจัยทำให้ทราบถึงพฤติกรรมของวัยรุ่นในภาคใต้ตอนล่าง ซึ่งอาจจะมีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันกับในภาคอื่นและมีพฤติกรรมต่างจากวัยอื่นๆ เช่น ในเรื่องของเวลาการเปิดรับชม สถานีโทรทัศน์ หรือประเภทของรายการที่เปิดรับ
2. ควรส่งเสริม และสนับสนุนให้มีรูปแบบรายการโทรทัศน์ละคร ให้มีความน่าสนใจสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย
3. ทำให้รู้ถึงพฤติกรรมของวัยรุ่นที่มีความสนใจในละครและเนื้อหา รูปแบบ ดังนั้นการพัฒนาด้านคุณภาพของเนื้อหาละครให้ถูกต้องและเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายในครั้งต่อไปซึ่งจะช่วยให้ผู้ผลิตรายการสามารถยกระดับคุณภาพของละครเพื่อการแข่งขันได้ตามสภาพการณ์ในปัจจุบันให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำรูปแบบการศึกษาดังกล่าวไปทำการศึกษาพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ รวมทั้งภูมิภาคต่างๆ ทั่วประเทศ เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมและหรือเรียนรู้การเปิดรับชมละครรายการโทรทัศน์ได้มากยิ่งขึ้น
2. ในการวิจัยอาจจะทำการศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับ การรับรู้ การใช้สื่อประเภทอื่นๆ เช่น สื่อวิทยุกระจายเสียง สื่อสิ่งพิมพ์ หรือสื่อใหม่ ของกลุ่มวัยรุ่นต่อการรับสื่อ

เอกสารอ้างอิง

- ปรมะ สตะเวทิน. (2541). การสื่อสารมวลชน กระบวนการและทฤษฎี. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- ธรรมธร ปัญญาโสภณ. ละครโทรทัศน์เพื่อเยาวชนกับการพัฒนาสังคมไทย. วารสารนักบริหาร 31.4.15-19
- ภัททิรา กลิ่นเลขา. (2557) พฤติกรรมการเปิดรับสื่อและความต้องการรูปแบบรายการโทรทัศน์
ของคณพิการทางสายตา, คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
- สถิติประชากรและบ้าน.(2558) สืบค้นเมื่อวันที่ 25 เมษายน 2558 จากเว็บไซต์
http://stat.dopa.go.th/stat/statnew/upstat_age.php
- สุดารักษ์ เนื่องชมภู.(2553) ความต้องการและความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ของ สถานีโทรทัศน์สาธารณะของ
ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
- เสรี วงมณฑา. (2533). ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมต่อความรุนแรงของเยาวชนกับพฤติกรรมใน
การดูโทรทัศน์. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ สำนัก
นายกรัฐมนตรี.
- องอาจ สิงห์ลำพอง.(2557) กระบวนการผลิตละครโทรทัศน์ กรุงเทพฯ :สำนักพิมพ์ ห้างหุ้นส่วนจำกัด สามลดา
- อรนุช เลิศจรรยาภักษ์. (2541) หลักการเขียนบทโทรทัศน์ กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Merrill,J.C.; Lowenstein,R.L. (1971) Media,messages,and men: New perspectives in
communication.New York: David Mokey Company.